

Седмо съобщение

**Неемия—пример за човек,
който имаше диспенсационна стойност пред Бога**

Пасажи от Писанията: Откр. 12:1-14; Неем. 1:1-11; 2:9-20;
4:4-5, 9; 5:10, 14-19; 8:1-10; 13:14, 29-31

I. Бог желае да сложи край на тази епоха и да въведе епохата на царството; за да осъществи това, Той се нуждае от Своя диспенсационен инструмент:

- А. Всички ние трябва да гледаме на Господа и да се молим да имаме диспенсационна стойност пред Бога; трябва да се запитаме какво вършим за приключването на тази диспенсация и за въвеждането на следващата епоха, епохата на царството; това е специално време и затова са необходими специални вярващи, които да извършат специална работа.
- Б. Онези, които казват само „Отиди“, но не и „Ела“, няма да постигнат никакъв ефект; тоест те нямат да имат никаква диспенсационна стойност пред Бога—вж. Евр. 10:22:
 - 1. Авторът на Посланието към Евреите не казва на вярващите да вървят напред, а да пристъпват напред; това означава, че авторът се намираше на особено място и че той искаше читателите на това Послание да пристъпят напред към мястото, на което се намираше той.
 - 2. Трябва да пристъпваме към три неща: към Пресвятото място, към престола на благодатта и към Самия Бог; не отстъпвайте назад, а пристъпвайте напред—стих. 22; 4:16; 7:25; 11:6.
 - 3. Бог седи на престола на благодатта, който е в Пресвятото място; когато авторът е пишел Посланието към Евреите, той се е намирал в Пресвятото място и е призовавал еврейските вярващи да пристъпят напред.
- В. Грабването на мъжкото дете на небето, изхвърлянето на Сатана на земята и заявлението на небето, че царството е дошло, означават, че придобиването на мъжкото дете е най-голямото диспенсационно движение на Бога, защото то слага край на епохата на църквата и въвежда епохата на царството—Откр. 12:5, 9-10; 11:15.
- Г. Грабването на мъжкото дете при Божия престол ще се случи преди хиляда двеста и шейсетте дни, които са времето на голямата скръб, траеща три години и половина (четирийсет и два месеца)—12:1-14; 13:5; 11:2.
- Д. Ние живеем в най-привилегированото време, в което можем да свършим най-много работа за Бога; бидейки светлина, Бог ще ни покаже пътя, а вътрешнообитаващият Христос, Който е наша сила и мощ, ще ни помогне да вървим в пътя; за да бъдем използвани в настоящото време, е необходимо да платим голяма цена—3:18.

II. Понеже църквата не е постигнала Божията цел, Бог ще избере група победители, които ще постигнат Неговата цел и ще изпълнят Неговото изискване; това е принципът на мъжкото дете—12:1-2, 5, 10-11; 2:7, 11, 17, 26-28; 3:5, 12, 20-21:

- А. Вселенската светла жена олицетворява съвкупността на Божиите хора, а в крайна сметка семето на жената в Битие 3:15 се уголемява и включва в себе си побеждаващите вярващи, по-силната част на Божия народ, символизирана от мъжкото дете—Откр. 12:1-2, 5, 10-11.
- Б. Възкръсналият Христос, като животворящият Дух, е преобразеният потомък на жената, семето на жената, раздадено в нас, за да смаже главата на змията в нас и да ни превърне в корпоративното семе на жената, побеждаващото мъжко дете, което да извърши Божия съд над старовременната змия и да се превърне в Божият диспенсационен инструмент за променянето на епохата и въвеждането на явяването на Божието царство—5-ти стих.

- В. В Псалм 2:8-9, Откровение 2:26-27 и Откровение 12:5 виждаме, че Господ Исус, като Божият Помазаник, победителите в църквите и мъжкото дете ще управляват народите с желязна тояга, което доказва, че Господ Исус, победителите и мъжкото дете са едно; Господ, като водещият Победител (3:21), е Главата, центърът, реалността, животът и природата на мъжкото дете, а мъжкото дете, като победителите, следващи Господа, са Неговото Тяло.
- Г. Чрез Господната смърт на кръста Сатана, старата змия, беше осъден и изхвърлен (Йн. 12:31; 16:11); този съд и присъда в крайна сметка ще бъдат изпълнени и извършени от победителите като мъжкото дете, корпоративното семе на жената; войната на побеждаващите вярващи против Сатана всъщност е извършването на Господния съд над Сатана, за да може в крайна сметка той да бъде изхвърлен от небето (Откр. 12:7-9).
- Д. Мъжкото дете се състои от победителите, които стоят от името на църквата, заемат позицията, която цялата църква трябва да заема, и вършат работата за църквата—2:7б, 11б, 17б, 26-28; 3:5, 12, 21; 12:5, 11
1. Всички Божии хора трябва да участват в Божията вечна цел, но не всички се нагърбват със законната си отговорност; затова Бог избира една група сред тях—мъжкото дете, родено от жената.
 2. В Библията по-силните сред Божиите хора се считат за колективна единица, която води битката за Бога и свежда Божието царство на земята—Откр. 12:5, 10-11.
 3. Бог ще използва мъжкото дете, за да изпълни Своята икономика и да осъществи Своята цел—1 Тим. 1:4; 2 Тим. 1:9; Еф. 1:9, 11; 3:11.
 4. Бог се нуждае мъжкото дете да победи Неговия враг и да въведе Неговото царство за осъществяването на Неговата вечна цел; Господното възстановяване е практичната страна на Божията икономика днес, която може да бъде осъществена единствено от мъжкото дете—Откр. 12:10.
- Е. Грабването на мъжкото дете е действие, което отнема позицията на Сатана на небето; трябва да бъдем грабнати, за да посрещнем Божията нужда, извършвайки Неговия съд над Неговия враг—стих. 5, 7-10.
- Ж. Хората, съставляващи мъжкото дете, побеждават дявола (обвинителя, клеветника), който е Сатана, Божият враг, чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелство и не обичат душевния си живот дори до смърт—стих. 10-11.
3. Цялото същество на мъжкото дете е напоено и наситено с Христовия елемент, защото те всекидневно биват укрепвани във вътрешния си човек, така че Христос да се изгражда в техните сърца; те се хранят с неизследимите богатства на Христос и се обличат с Христос като Божието всеоръжие—Еф. 3:16-18, 8; 6:10-11.

III. Когато израилтяните бяха отведени в плен за седемдесет години, Бог продължаваше да има диспенсационно движение чрез Неемия, който беше истински победител; той е пример за човек, който имаше диспенсационна стойност пред Бога—Неем. 1:1-11; 2:9-20; 4:4-5, 9; 5:10, 14-19; 8:1-10; 13:14, 29-31:

- А. Главното нещо в книгата Неемия е, че повторното изграждане на град Ерусалим и неговата стена беше едно постоянно възстановяване сред Божиите избрани за Божието свидетелство като изпълнението на Божията икономика и като защита и охрана на Божия дом в града:
1. Това означава, че Божият дом като Божие обиталище и дом на земята, се нуждае от установяването на Божието царство като сфера за защита на Божия интерес на земята за Божието управление с цел извършването на Божията икономика—вж. Римл. 14:17.
 2. Повторното изграждане на Божия дом типизира Божието възстановяване на деградиралата църква, а повторното изграждане на стената на град Ерусалим

- типизира Божието възстановяване на Божието царство; изграждането на Божия дом и Божието царство вървят ръка за ръка—Мт. 16:18-19.
- Б. Когато осъзнаваме и се наслаждаваме на Христос като наш живот, имаме църквата като Божия дом; ако продължим напред и реализираме Божието главенство, домът ще се уголеми и ще се превърне в градът, в Божието царство—Еф. 1:10, 22-23; 4:15; Откр. 22:1.
- В. Неемия е пример за това, че днес се нуждаем от подобаващата агресивност в Господното възстановяване:
1. Водачите на моавците и амонците бяха изключително недоволни от това, че Неемия търсеше доброто на израилтяните; тези потомци на нечистото нарастване на Лот мразеха и презираха израилтяните—Неем. 2:10, 19; вж. Езек. 25:3, 8.
 2. За разлика от подигравките, презрението и укорите на тези противници, Неемия беше много чист и агресивен, но не беше страхлив—Неем. 2:17-20; 4:1-23; вж. Деян. 4:29-31; 1 Сол. 2:2; 2 Тим. 1:7-8.
 3. Агресивните получават помощ от Бога; подобно на Неемия, апостол Павел беше съюзен с Бога и се наслаждаваше на Божията помощ в този съюз—Деян. 26:21-22.
 4. Агресивността на Неемия, като добродетел в неговото човешко поведение, показва, че нашият природен капацитет, възможност и добродетели трябва да преминат през Христовия кръст и да влязат във възкресението, в Духа, Който е завършеността на Триединния Бог, за да бъдат полезни за Бога в осъществяването на Неговата икономика.
- Г. Неемия не живееше в природния си човек, а във възкресението; той беше агресивен, но неговата агресивност беше съпроводена от други характерни черти:
1. Във взаимоотношението си с Бога той беше човек, който обичаше Бога и Божиите интереси на земята, включващи Светата земя (символизираща Христос), святия храм (символизиращ църквата) и святия град (символизиращ Божието царство)—3 Царе 8:48; вж. 2 Тим. 3:1-5.
 2. Като човек, който обичаше Бога, Неемия се молеше на Бога, за да се свързва с Него в общение; за повторното изграждане на стената Неемия стоеше на Божието слово и се молеше в съответствие с него—Неем. 1:1-11; 2:4; 4:4-5, 9.
 3. Неемия уповаше на Бога и дори беше станал едно с Него; в резултат на това той се превърна в представител на Бога—5:19; вж. 2 Кор. 5:20.
 4. Във взаимоотношението си с народа Неемия не проявяваше егоизъм и не търсеше собствената си изгода и интереси; той винаги беше готов да жертва своето за хората и за народа—Неем. 5:10, 14-19.
- Д. Като управител, заемащ позицията на цар, той беше човек с чисто сърце за повторното изграждане на стената на Ерусалим в осъществяването на Божията икономика; той беше пример за това какви трябва да бъдат водачите сред Божиите хора—вж. 1 Тим. 3:2-7; 1 Петр. 5:1-3:
1. За разлика от мнозина от царете на Израил и Юда, той не беше егоистичен, не търсеше собствените си интереси и не се отдаваше на сексуална похот.
 2. Като главнокомандващ, Неемия беше сред хората, които бяха готови да воюват срещу врага, и вземаше участие в нощната стража; той не оставяше тази работа за другите, а вземаше участие в нея—Неем. 4:9-23.
 3. В продължение на дванайсет години той и неговите братя не се хранеха с храната, отредена за управителя, поради страха от Бога—5:14-15.
 4. Той помагаше в работата на градската стена безплатно; вместо да гони собствените си интереси, той хранеше другите за изграждането на стената—стих. 16-18.

- Е. Макар че Неемия беше управител, той въобще не беше амбициозен; това се потвърждава от факта, че в реконституирането на народа той признаваше нуждата от Ездра, който можеше да реконституира Божия народ с Божието слово—8:1-10; Фил. 2:3-4.
- Ж. Неемия беше съвършеният водач, най-добрият водач в човешката история и най-добрият пример за това какви трябва да бъдат старейшините; несъмнено е полезно за нас, особено за водещите братя в църквите, да се замислим над неговия пример, за да бъдем образци на хора, които придобиват Бога и вливат Бога в другите за променянето на епохата—Неем. 5:19; 13:14.